A°. 1816. N°. 4

LEYDSE COURANT.

MAANDAG DEN 6 JANUARIJ.

RUSLAND.

PETERSBURG den 16 December. Z. M. de Keizer is tot algemeene vreugde den 13. dezer, des avonds ren elf uren in welzijn hier teruggekomen, begaf zich dadelijk in de Kerk van Kasan, ter verrigting van den Godsdienst, en wierd daar na door de juichende menigte naar zijn Paleis verzeld. Daags daar aan wierd de algemeene Vrede met 101 Kanonschoten bekend gemaakt, en was des avonds de Stad geïllumineerd.

FRANKRYK.

PARYS den 2 Januarij. Eergister zijn de groote Deputatien van de beide Kamers bij den Koning ingeleid om Z. M. derzelver hulde, bij de vernieuwing des Jaars aan te bieden. De Canceliet, President van de Kamer der Pairs bragt derzelver wenschen in eene gepaste Aanspraak uit, die door den Koning minzaam en kortelijk beantwoord wierd.

De Aanspraak van den President der Kamer van de Afgevaardigden was zeer kort, en vervat in deze weinige, maar veel betekenende woorden:

„ *Sire!* Uwe getrouwe Onderdanen van de Kamer der Afgevaardigden wenschen en bereiden U een gelukkiger Jaar.

De Koning heeft geantwoord:

„ Ik ontving altoos met vermaak de verzekering der gevoelens van de Kamer der Afgevaardigden. Gij spreekt van mij een gelukkiger Jaar te bereiden; dat, hetwelk gaat beginnen, zal zich openen door eene zeer gewigtige discussie. Ik heb U mijne intentiën door mijne Ministers doen weten; ik berust met een volmaakt vertrouwen op de verknochtheid en den ijver van de Kamer der Afgevaardigden, om den diepbaarsten mijner wenschen te vervullen, dien van de rust van Frankrijk te verzekeren."

Het is blijkbaar dat Z. M. in dit antwoord het voorgedragen Ontwerp van Wet tot algemeene Amnestie op het oog heeft; ook is de aandacht algemeen ingespannen op den uitslag der delliberatien, die morgen over dat Ontwerp moeten beginnen en waar over zich 46 Leden hebben doen aantekenen voor hetzelve, en 56 om dat te bestrijden.

Men verneemt, dat Fouché, thans als onze Minister te Dresden residerende, als zodanig terug geroepen is, met verbod om immer in Frankrijk terug te keeren.

Gister heeft de Koning, met *Madame* in eene Kales gezeten, benevens *Monsieur* en den Hertog van Berry te Paard, over een gedeelte der nieuwe Koninglijke Garde, onder luide toejuichingen, de revue gepasseerd.

Wegens den Nieuwjaarsdag geen Fondsen.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN den 2 Januarij. Voorleden Vrijdag avond (29 December) kwam de Pruisische Minister, Baron von Jacobi, aan het Paylioen te Brighton, waar zich thans het Hof bevindt. Zaturdag namiddag ten 5 uren, wierd daarop een gewigtige Kabinetsraad gehouden, waarbij zich ook de Lord Opper-Kamerheer, en 's Konings Opperhofmeester bevonden. Men wil, dat die Raad gehouden is over een onderwerp betrekkelijk de Prinses Charlotte van Wales.

Dien eigen dag heeft Lord Amherst eene afscheidsaudientie bij den Prins-Regent gehad, als Ambassadeur naar China.

In de jongste Americaansche Papieren, hier ontvangen, heerscht vrij algemeen een doorgaande toon van verbittering, die weinig strookt met de gezindheden, die de herstelde Vrede moest inboezemen. Sommige onzer Papieren waarschuwen reeds onze Regering, om op hare hoede te zijn, voor eene mogelijke hervatting der vijandelijkheden. In allen gevalle is de Oorlog voor Engeland niet te vreezen, want, volgens een onzer Ministeriële Papieren, *the Courier*, wordt de Vrede door bijna alle standen als *een zegen* gevoeld, terwijl onze binnenlandsche welvaart met den Oorlog sterk gebloeid heeft. Ierland vooral, 't welk zeer veel voordeel door leverancien aan de Land- en Zeemagt genoot, is vol misnoegden.

Men heeft hier particuliere Brieven van Parijs, die zeer belangrijke bijzonderheden mededeelen, omtrent den staat van den publieken geest, de denkwijze der Ministers en de handelingen van de Kamer der Afgevaardigden. Het is bekend, dat de partij der overdrevene Koningsgezinden door *Monsieur* en de verdere Prinsen, gelijk die der gematigden of Constitutionelen, door den Koning zelve beschermd wordt. Tot de laatstgemelde partij behooren ook de meerderheid van het Ministerie, namelijk, de Hertog van Richelieu, de Heeren de Caze, Corvetto en Barbé Marbois, Groot-Zegelbewaarder. Tegen laatstgemelden vooral, is de bitterste gramschap der heerhoofdigen gerigt, hoewel hij een volstrekt onberispelijk man is, die op 4 September 1797, (18 Fructidor) met Pichegru, Barthelemy, en andere braven, het lot der verbanning naar Cayenne om hunnen tegenstand tegen de Jacobijnen moest ondergaan. Hij is zo hardnekkig gesteld op wettige vormen, dat hij bij zijne terugroeping stellig weigerde, in het Vaderland wederte keeren, een zijn vonnis vernietigd, en zijne onschuld uitgesproken was. Dit kostte hem nog een jaar langer ballingschap. Thans is hij de beschermer dan constitutionele gematigde partij, en zo lang hij in het Ministerie is, zijn de Koopers van Nationale Domeinen, en de lieden, die in vroegere jaren eene rol in de Omwenteling gespeeld hebben, volkomen veilig voor weêrwraak, volgens den geest en de letter van het Charter. Maar daarom doen de overdrevene Koningsgezinden hun uiterste best, om dezen man te doen vallen. Toen, op den 23 December, de Heer Seamaisons, een hunner geweldigste leden, hoewel voorheen Kamerheer van Bomparte, zijne motie wegens de ontsnapping van Lavalette dond intebrengen, en ieder in gespannen verwachting was, stelde hij zulks zeer onverwacht uit, en spoedig vernam men, dat gemelde Heer des morgens vroeg bij *Monsieur* geroepen was, die hem verzocht had, „ de motie *nu* niet te doen, omdat de dessmisse van Barbé Marbois bepaald en *toegelaan* was. " Doch Barbé Marbois viel hier, en wel door de landvastigheid van den Hertog van Richelieu, die verklaarde het lot van zijnen ambtgenoot te zullen volgen. Niettegenstaande dus de drie Ministers, tot de tegenpartij behoorende, aan Zijne Majesteit gezamenlijk hun voornemen te kennen gaven, om te bedanken, indien Barbé Marbois zijn affscheid niet bekwam (eene omvanglijkheid waarop, zo 't schijnt, *Monsieur* te veel vertrouwde) wierd toch, in een Raad der Ministers, op eerste Kersdag 's morgens gehouden, besloten, dat Barbé Marbois zou aanblijven, althans zo lang als zijn beschermer, de Hertog van Richelieu. Deze uitslag is *zeker*. Toen, op dien dag, na de mis, de heete Koningsgezinden ten Hove hunne opwachting maakten, hadden zij reden, over *Monsieur* en de Hertogin van Angoulême te vreden te zijn; maar de Koning zag hen, (tegen zijne gewoonte) gestreng en statig aan.

Nergens echter vertoonde de strijd der partijen zich heviger dan in de Kamer der Afgevaardigden op den 27 December, bij gelegenheid van het Rapport over de Wet van Amnestie. (*Zie onze Courant van 3 December.*) Op de Bank der Ministers zaten de Heeren de Richelieu, Dubouchage, Vaublanc en de Caze. Gereedelijk las men op het gelaat van den Hertog zijn misnoegen over zogenaamde verbeteringen, die van eene bemiddelende wet eene strafwet maakten, die allehartstogten kon opwekken, en beroeringen doen ontstaan, waar door de Staat op nieuw in gevaar zou komen. Het is onmogelijk de beweging in de Vergadering te beschrijven, bij het hooren der zeven Artikelen; het gaat alle denkbeeld te boven. Eer nog de Rapporteur de verbeteringen zelve op de wet kon voorlezen, drong men reeds van alle kanten naar het Spreekgestoelte, om de eerste te zijn, die zijnen naam *voor* of *tegen* de voorstellen der Commissie kon inschrijven. De twee Secretarisen aan de regterhand van den President namen de namen der goedkeurende, die aan de linker, van de afkeurende Leden af. De President gelast deze driftige Leden naar hunne plaatsen te gaan, zij gehoorzamen, maar ieders oog loert, ieders hart klopt, in afwagting der laatste zittinge van den Rapporteur. Nauwlijks zwijgt deze, of er ontstaat een geweld in de Vergadering, zo als men zich niet verbeelden kan. Magistraats-personen, Procureurs-Generaals, Ministers en Staatsraden tuimelden letterlijk over elkander, en het bleef niet bij duwen en porren, 't geen men elkander niet schuldig bleef. De Zaal werd vervuld met geschreeuw, en deze driftige Wetgevers van hun Land scheenen op geene andere bewijzen te letten, dan die met de hand gegeeven wierden, en niet veel van klappen verschilden. Het Spreekgestoelte wierd stormenhand ingenomen, en de Rapporteur, de Heer Corbiere, wierd onder 't jammeren om hulp stellig plat gedrukt tusschen de twee slagorden der aanvallende scharen. Op het laatst werd de rust herstelt, en de lijsten der toekomstige Sprekers gesloten. Men zal echter van weêrszijde niet meer dan twaalf of vijftien hooren, en de overigen, tot een onwillekeurig stilzwijgen veroordeeld, zullen zich met het drukken hunner Redevoeringen moeten te vrede stellen.

Men kan verzekerd zijn, dat de Ministers, tegen de zogenaamde verbeteringen der overdrevene Koningsgezinden op hunne wet, zullen volhouden. Zij willen, wat er van komen moge, het oorspronkelijke ontwerp van wet niet opgeven; zij storen zich aan geenen tegenstand, en willen liever een openbaar strijd wagen, dan zich aan hunne meesterachtige tegenstanders onderwerpen. Na dit vast besluit van den Hertog van Richelieu, (eerste Minister) is de partij der Prinsen zeer in verlegenheid, en heeft de Hertogen van Duras en Montmorency naar hem toegezonden, om een vergelijk voor te slaan. Deze nogtans gaf geen bepaald antwoord, voor hij zich bij den Russischen, Engelschen, Oostenrijkschen en Hollandschen Ambassadeur begeven had, die, na den afloop dier Conferentie, bij Z. M. hunne opwachting gingen maken, en Hoogstdenzelven de goedkeuring van hunne wederzijdsche Hoven, op de gematigde en bevredigende staatkunde van den Hertog van Richelieu betuigden.

Men wil, dat Sir Sidney Smith, als President van Christen-Ridders, tot sluiting van de geweldenarijen der Barbarijsche Roofstaten, (*zie ons vorige Art. Parijs*), den Generaal Carrol tot plaatsbekleeder voor Groot-Brittannië benoemd heeft, dat er, voorstellen van dit Genootschap aan de Ministers, aller belanghebbende Mogendheden gedaan zijn, om de Britsche Regeering ook om hulp te vragen.

Naar men uit Egypte vernemt, heeft de Pacha van dat Land, thans de beruchte Secte der Wechabiten geheel ten onder gebragt, de Steden Mecca, Medina, de Kusten der Roode Zee enz. heröverd, hunne binnenlandsche Hoofdstad Tarabé ingenomen, en keert nu, na eene afwezigheid van bijna twee Jaren naar zijne Hoofdstad Cairo terug. Na de afschaffing van de Regering der Mamelukken, was Egypte veel geruster en vreedzamer dan sedert Eeuwen herwaarts; en de Europeër, die er thans geheel veilig kan reizen, vindt die Regeringloosheid geheel niet, welke de beroemde Reizigers der vorige Eeuw zo afzigtig schilderen.

Om den Nieuwjaarsdag geen Fondsen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 5 Januarij.

Bij besluit van den 30 December l. l., heeft Z. M. den Graaf *van Spangen* benoemd en geadmitteerd onder de Edelen der Provincie Zeeland.

Wij WILLEM, *bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.*

Gezien Art. 17 der Wet van 11 November 1815;

In aanmerking nemende, dat de Recepisten, spruitende uit de Oorlogsbelasting, bij voorschrijven Wet vastgesteld, nog niet alle in gerechtheid zijn kunnen worden gebragt, en alzo de belastingschuldigen niet in tijds in de gelegenheid gesteld zijn om gebruik te maken van het faveur, hetwelk aan dezelve bij de tweede § van voorschreven Artikel is toegekend;

Gehoord de voordragt van Onzen Minister van Financien;

Hebben, besloten en besluiten:

Art. 1. De uiterlijke termijn voor den afkoop der Oorlogsbelasting, bij Art. 17 der Wet van 11 November 1815, bepaald op den 15den January dezes jaars, wordt in dier voege verlengd, dat aan de belastingschuldigen wordt vergund, om de hun opgelegde belasting, bij wijze van afkoop, te kwijten, binnen den tijd van 15 dagen na den dag, welke door het Gemeente-Bestuur van de plaats hunner inwoning is, of zal worden bepaald, als het tijdstip, op hetwelk de voorschreven Recepissen, op de daartoe door hetzelve aan te wijzen plaats, moeten worden afgehaald.

2. Diegene, welke van dezen afkoop geen gebruik verkiezen te maken, zijn gehouden, om, behalve het verschuldigde over de maand January, in den loop der zelve, de steds vroeger vervallen termijnen te betalen.

3. Onze Minister van Financien is belast met de executie van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geïnsereerd.

Gegeven in 's Gravenhage, den 4 Januarij des jaars 1816, het derde van Onze regering.

WILLEM.

Van wege den Koning,

(*getekend*) A. R. FALCK.

In de Zitting der tweede Kamer van gisteren werd bericht, aangaande de redactie der Notulen van de Vergadering, *Met Procesverbaal*, desweegens ongemaakt, de gevoelens, door onderscheidene Leden uitgebragt, bevatten? Zulks is in het breede toestemmend bevonden, en zal dan ook den Heer *Pyckе* uit Oost-Vlaanderen, welke meende dat de Provinciale Staten daar door de Gedeputeerden zouden leren kennen en waarderen; doch bestreden door den Heer *Gendebien* uit Henegouwen, welke meende dat de Vergaderingen der Kamer in 't openbaar gehouden worden, elk toehoorder de gevoelens der Leden konden leren kennen en dat uit dien hoofde de notulen de geschiedenis der beraadslagingen niet behoefden te bevatten. De Heeren *Dotrenge* en *Beck* spraken in den zinne van den Heer *Pyckе* en de Heer *Stock van Looien* in den van den Heer *Gendebien*, en bij appèl nominal bleek het dat het gevoelen der laatstgenoemde met 64 tegen 23 stemmen de overhand had. De Heer *Reyphins* uit West-Vlaanderen voorgesteld hebbende de vraag: „ *Kan* het Procesverbaal der zittingen de onderscheidene uitgebragte gevoelens, ten minsten hoofdzakelijk, bevatten, ingeval de vergadering met algemeene stemmen de voorz. Concepte wet aangenomen.

De Heer *Gendebien* heeft vervolgens rapport uitgebragt: dig vindt?" Werd deze vraag bij appèl nominal met 52 tegen 35 stemmen mede met *Neen* beantwoord.

(Het vervolg op de volgende Bladz.)

In de Zitting van heden bij de reformatie der no. namens de persoonlijke Commissie, benoemd tot het onder

recte Belastingen verkregen, en waarop, ten blijke va
de gedane vertooning, een stempel zal worden geteld.

Dat voorts de genen, welke volgens Art. 17 der meer
genoemde Wet, bij wijze van AFKOOP, onder aftan
zijner Recepissen aan 's Rijks Schatkist, zijne Oorlogs
Belasting, ten Kantore van den *Ontvanger der Direct
Belastingen* wil kwijten, hij zich daaromtrent, of doo
iemand van zijnent wege, voor genoemde Commissie
moeten verklaren, en als dan verpligt is het *een vijfd
binnen vijftien dagen na de verkrijging der Recepissen*,
geld, ten Kantore van den genoemden Ontvanger,
voldoen; terwijl die genen, welke van den *afkoop* gee
gebruik verkiezen te maken, gehouden zijn, om, be
halve het verschuldigde over de maand *Januarij*, in de
loop derzelve, de reeds vroeger vervallen termijnen
betalen.

Dat wijders, ter bezorging van de meest mogelijke fa
ciliteit, aan de goede Ingezetenen dezer Stad, en teven
ter bevordering van den geregelden afloop van den on
vangst der Oorlogs Belasting, door den Heer Ontvange
voornoemd, des *Maandags*, *Dingsdags*, *Woensdags* e
Donderdags ochtends van elke week van *negen* tot *een u*
ten zijnen Kantore, dantoe *alleen* en bij *uitsluitinge* zo
worden aangewezen; terwijl tot het betalen der *reslanti
van de Directe Belastingen* over de Jaren 1814 en 1815
alleen *Vrijdags* ochtends, van *negen* tot *een ure* gele
gendheid zal gegeven worden. — Vermanende de Burge
meesteren voornoemd, bij deze ernstig elk en een iegs
lijk, om meede te werken, tot bevordering van den ri
tigen afloop van voorschr. Oorlogs-Belasting; en ter be
reiking van dat oogmerk, zo wel ten opzigte van het a
halen der Recepissen, als van het opbrengen van gemeld
Belasting, zich stiptelijk te gedragen naar het geen daar
omtrent is voorgeschreven, en zich van zijne door vo
pligting jegens den Lande waardig te kwijten.

En daar het mogelijk zoude kunnen zijn, dat ieman
der Belastingschuldigen, door toevallige omstandigheden
gens *Aanslag Briefjes* had ontvangen, en echter uit hoofd
van den inhoud der WET verzeker is, in de termen vo
dezelve te vallen, zoo wordt den zoodanigen aanm
maand, om daarvan binnen ses dagen, na date dezes,
ten Kantore van den meergenoemden Ontvanger *der D
recte Belastingen* kennis te geven, ten einde aan denze
ven de vereischte KENNISGEVING nog worde nagekom

Aldus gedaan en gearresteerd op den 6 Januarij 1816.

H E L D E W I E R, *President*.

Ten zelven dage, ten overstaan van H. H. Bu
meesteren, van de Pale van het Raadhuis d
Volke gepubliceerd.

Bij mij, P. A. DU P. G. I.

E T Y D I N G E N.

Sedert onze laatste zijn in Texel binnen gekomen W
P. de Jong, *Vreet en Hoop*, van Suriname, en D. H
de Hoop, van Londen. Te Terschelling S. B. Bak
Vriendschap, van Londen, en K. J. de Groot *Krouw
tina*, van Bordeaux, is gedestineerd naar Rotterd
komt binnen door zware lekkagie en meer anders, sch
heeft in de laatste storm veel geleden en eenige daag
Kofhij uit het agterschip over boord moeten werpen.

Den 21 October is te Terceira, met verlies van sta
(Het vervolg op de kant van dezeBlade.)

T H E A T R E F R A N Ç A I S, à Leyde.

Mardi 9 Janvier 1816. LE COMTE ALBERT, E
SUITE, Opera, *en trois Actes, Musique de* Gretry. *Sui
de* LANTARA, OU LE PEINTRE AU CABARET
Vaudeville *en un Acte, par* Sewrin. *Le Spectacle co
mencera par* LE BOUFFE ET LE TAILLEUR, Opera
en un Acte, Musique de Giveaux.

PRIJS-COURANT van EFFECTEN.

Amsterdam den 6 Januarij 1816.

Hollandsche Werkelijke Schuld	2½ pCt.	f 41¾	a	—
——— Uitgeleende dito	—	—	a	—
——— Kas-Billetten	—	—	27½	a 28
——— Stad Boxe 6e Ser.	5	—	99	a 99
——— 7e ———	—	—	99	a 99
——— 8e ———	—	—	99	a 99
——— Recepissen Oorlogslasten	5	—	84	a 84
Frankrijk, Tiers-Consolidés	—	—	60½	a 61
Rusland, bij *Hope en Comp.*	—	—	76½	a 77
Pruisen	—	—	96	a 96
Spanje, 1807 dito	5½	—	37¾	a 38
Weener Certificaten	2½	—	23½	a 23
Napelsche Certificaten	—	—	55	a 55
America, *Hope & C.*	5½	—	95½	96
Coupons Rusland 1813				—
——— ——— 1814				—
——— ——— 1815				—
Coupons Spanje	—	—	15	a 16
Deensche Tollen	—	—	59	a 59
Deensch Allot. Comp.	—	—	70	a 71

*** De Ondergetekende vermeent een iegelijk, bij deze, ten ernstigste te moeten waarschouwen, van met niemand over de zaken van zijnen Boedel te handelen, dan met medeweten en consent van hem Ondergetekende, en vooral geen roerende Goederen uit dezelve te kopen, zonder zijne schriftelijke en behoorlijke geverifieerde toestemming; terwijl hij nogmaals een ieder verzoekt, die eenige pretensie ten lasten van hem of van zijne Huisvrouw ADRIANA VA DER MARK, mogt hebben, of iets aan hen verschuldigd is, als mede alle Papieren aan hem toebehorende, van de eerstkomende Februarij 1816 te bezorgen en op te geven ten Huize van Mr. L. C. LUZAC, *Advocaat*, wonende op het Rapenburg, Wijk IV. No. 872. te Leijden.

LEYDERDORP, den 31 December 1815. Jz. VAN RYN.

*** W. RODBARD, *Schoolander wijzer* te Leijden, zal, met voorkennis der Plaatselijke School-Commissie, een BURGER-KOST-SCHOOL oprigten, waar in jonge Lieden voor eenen *matigen prijs* zullen kunnen worden opgenomen. — Het gedrukte Berigt deswegens is te bekomen bij den Boekhandelaar D. DU SAAR, op het Rapenburg, als mede bij gemelde School-Onderwijzer, Wijk VII. No. 81.

VERKOOPING CUM REGTERLIJK GEZAG.

Op Woensdag den 31 Januarij 1816, des voormiddags ten 12 uuren, zal men ter rolle van de Regtbank van Eerste Aanleg, van het District Leijden, ten overstaan van den Heer Regter Mr. J. L. DOZY, overgaan tot de voorlopige Taxatie en schatting, de voorgaande aanplakking van Billietten en bekendmaking in de Couranten, van

Een groot, ruim, hegt, Perk, wel doortimmerd en binnen weinig jaren bijna geheel vernieuwd HUIS en ERVE voorzien van verscheiden zoo behangen als onbehangen Kamers en Vertrekken, Kookkeuken, Plaats, Droogzolders, en verdere Vereischten, staande en gelegen binnen de Stad Leijden op het Secenschaw of Rapenburg, tegen over de Groenebrug en Garenmarkt, Wijk IV. No. 236, belend aan de eene zijde de Erven van wijlen den Heer Mr. *Dirk Rudolph Wyckerheld Bisdom*, en andere zijde *Johannes Kruik*.

Welk *Huis* gehoorende is tot den nagelaten Boedel van wijlen Mejufvrouw ANNA ALEYDA SCHUILENBURG, Weduwe van wijlen den Heer PETRUS WEYLAND, gewoond hebbende binnen de Stad Leijden, doch overleden op haar Buitenplaats *het Huis te Clys*, onder Soeterwoude, en zal worden toegeschat op het vervolg van HENDRIK DELFOS, Procureur, woonende binnen de Stad Leijden, op de Hagelandsche Kerkgragt, als Procureur van Mejufvrouw REBECCA LAURENTIA HENRIETTA SCHUYLENBURG, meerderjarig en ongehuwd, woonende in 's Hage in qualiteit als mede Erfgename van gemelde Jufvrouw *Anna Aleyda Schuylenburg*, Wed. van wijlen den Heer *Petrus Weyland*, in tegenwoordigheid van de toeziende Voogden over de Minderjarigen in dezen geinteresseerd.

NB. Hetzelve zal kunnen worden bezigtigd door een ieder op Donderdag en Vrijdag den 18 en 19 Januarij 1816, mits behoorlijk alvorens belet vragende, terwijl het Saturdag den 20 daaraanvolgende, voormiddag van 9 tot 12 uuren, en namiddag van 2 tot 4 uuren, openlijk zal zijn te zien.

Iemant eenige nadere informatien of kennisneming van de Bewijzen van Eigendom begeerende, adresseere zich te Kantore van voorsoemde Procureur HENDRIK DELFOS, en met betrekking tot de Conditien der Verkoop, ter Griffie van de Regtbank van Leijden voornoemd. *Zegt het voort.*

Te Leyden by de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breede Straat.